Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2005/60/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 26 октомври 2005 година

за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година	L 319	1	5.12.2007

▼B

ДИРЕКТИВА 2005/60/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 октомври 2005 година

за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, първо и трето изречение и член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([1]),

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ([2]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Големите потоци от мръсни пари могат да навредят на стабилността и репутацията на финансовия сектор и да застрашат единния пазар, а тероризмът разтърсва самите основи на нашето общество. Освен методите на наказателното право до резултати могат да доведат и превантивните усилия посредством финансовата система.

(2) Надеждността, целостта и стабилността на кредитните и финансовите институции и доверието във финансовата система като цяло могат да бъдат сериозно застрашени от дейностите на престъпниците и техните съучастници, насочени или към прикриване на произхода на приходите, получени от престъпления, или към насочването на законни или незаконни пари за терористични цели. За да избегне приемането от държавите-членки на мерки за защита на техните финансови системи, които могат да бъдат в несъответствие с функционирането на вътрешния пазар и с предписанията на общностните принципи на правовата държава и обществения ред, необходимо е действие от страна на Общността в тази област.

(3) За да улеснят престъпните си дейности, перачите на пари и тези, които финансират тероризма, могат да се опитат да се възползват от свободата на движение на капитали и свободата за предоставянето на финансови услуги, с които е свързано интегрираното финансово пространство, ако не бъдат взети определени координиращи мерки на равнище Общност.

([1]) Становище от 11 май 2005 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

([2]) ОВ C 40, 17.2.2005 г., стр. 9.

([3]) Становище на Европейския парламент от 26 май 2005 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 19 септември 2005 г.

▼B

(4) За да се отговори на тези опасения в областта на изпирането на пари, бе приета Директива 91/308/ЕИО на Съвета от 10 юни 1991 г. за предотвратяване използването на финансовата система за изпиране на пари ([1]). В нея се изискваше държавите-членки да забранят изпирането на пари и да задължат финансовия сектор, обхващащ кредитни институции и широк спектър от други финансови институции, да идентифицират клиентите си, да водят подходящи архиви, да въведат вътрешни процедури за обучение на служителите и да се предпазват от изпиране на пари, както и да докладват всякакви признаци за изпиране на пари на компетентните органи.

(5) Изпирането на пари и финансирането на тероризъм често се извършват в международен контекст. Мерките, възприети единствено на национално равнище или дори на равнище Общност, без да се взема предвид международната координация и сътрудничество, биха имали много ограничен ефект. Затова мерките, възприети от Общността в тази област, трябва да бъдат в съответствие с другите действия, предприети на други международни форуми. Действията на Общността трябва да продължават да вземат предвид особено Препоръките на Групата за финансово действие срещу изпирането на пари (наричана по-нататък FATF), която представлява водещият международен орган, действащ в борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм. Тъй като Препоръките на FATF бяха значително преработени и разширени през 2003 г., настоящата директива трябва да бъде в съответствие с този нов международен стандарт.

(6) Общото споразумение за търговия с услуги (GATS) позволява на своите членове да приемат необходимите мерки за защита на обществения морал и да приемат мерки по надзорни причини, включително за осигуряване на стабилността и целостта на финансовата система.

(7) Макар първоначално ограничено до престъпления, свързани с наркотици, в последните години се наблюдава тенденция към много по-широко определение за изпирането на пари, основаващо се на по-широк диапазон от първоначални престъпления. Един по-широк диапазон от първоначални престъпления улеснява докладването на съмнителни сделки и международното сътрудничество в тази област. Следователно определението на тежко престъпление трябва да бъде приведено в съответствие с определението на тежко престъпление в Рамковото решение 2001/500/ПВР на Съвета от 26 юни 2001 г. относно изпирането на пари, идентифицирането, проследяването, замразяването, задържането и конфискацията на предметите и приходите от престъплението ([2]).

(8) Освен това злоупотребата с финансовата система за насочване на пари, получени чрез престъпления, или дори чисти пари за целите на тероризма представлява ясен риск за целостта, правомерното функциониране, репутацията и стабилността на финансовата система. Съответно, превантивните мерки на настоящата директива трябва да обхващат не само манипулирането на парите, получени от престъпления, но също и събирането на пари или имущество за терористични цели.

(9) Директива 91/308/ЕИО, макар че налага задължение за идентифициране на клиента, съдържа относително малко

([1]) ОВ L 166, 28.6.1991 г., стр. 77. Директива, изменена с Директива 2001/97/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 344, 28.12.2001 г., стр. 76).

([2]) ОВ L 182, 5.7.2001 г., стр. 1.

▼B

подробности за съответните процедури. С оглед на критичната важност на този аспект от предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризъм е подходящо, в съответствие с новите международни стандарти, да се въведат по-конкретни и подробни разпоредби по отношение на идентификацията на клиента и на всеки действителен бенефициер и проверката на тяхната самоличност. За тази цел е важно точното определение на „действителен бенефициер“. Когато физическите лица, които са бенефициери на юридическо лице или договореност, като например фондация или компания на доверително управление, все още трябва да бъдат определени и затова е невъзможно да се идентифицира дадено физическо лице като действителен бенефициер, би било достатъчно да се идентифицира категорията на лицата, които са планирани да бъдат действителни бенефициери на фондацията или компанията на доверително управление. Това изискване не трябва да включва идентифицирането на физическите лица в рамките на тази категория лица.

(10) Институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, трябва в съответствие с настоящата директива да идентифицират и потвърдят самоличността на действителния бенефициер. Изпълнението на това изискване трябва да бъде оставено на тези институции и лица, независимо от това дали използват публични архиви за действителните бенефициери, искат от клиентите си съответните данни или получават другояче информацията, вземайки предвид факта, че степента на подобни мерки за комплексна проверка на клиента се отнася към риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм, което зависи от вида на клиента, търговското взаимоотношение, продукта или сделката.

(11) Кредитни споразумения, при които кредитната сметка служи изключително за уреждане на заема и погасяването на заема се извършва от сметка, която е открита на името на клиента при кредитна институция, обхванатa от настоящата директива в съответствие с член 8, параграф 1, букви а) —в), трябва по принцип да се разглежда като пример за видовете по-малко рискови сделки.

(12) Дотолкова, доколкото доставчиците на имуществото на дадено юридическо лице или договореност имат значителен контрол върху използването на имуществото, те трябва да бъдат идентифицирани като действителни бенефициери.

(13) Взаимоотношенията на доверително управление са широко използвани при търговските продукти като международно призната характеристика на комплексно надзираваните финансови пазари за търговия на едро. Задължението за идентифициране на действителния бенефициер не възниква само от факта, че в този конкретен случай има взаимоотношение на доверително управление.

(14) Настоящата директива следва също да бъде прилагана за тези дейности на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, които се извършват по Интернет.

(15) Тъй като засилването на контрола във финансовия сектор подтикна перачите на пари и тези, които финансират тероризма, да търсят алтернативни методи за прикриване на произхода на приходите от престъпления и тъй като такива канали могат да бъдат използвани за финансиране на тероризъм, мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм трябва да обхванат посредниците на животозастраховането и доставчиците на услуги за компании на доверително управление и дружества.

▼B

(16) Икономическите субекти, които вече са попаднали под юридическата отговорност на дадено застрахователно предприятие и следователно попадат в обхвата на настоящата директива, не трябва да бъдат включвани в категорията на застрахователните посредници.

(17) Изпълняването от някой на длъжността директор или секретар на дружество не го прави доставчик на услуги за компания на доверително управление или дружество. Поради тази причина определението обхваща само тези лица, които изпълняват длъжността директор или секретар на дружество за трето лице и по занятие.

(18) Използването на плащания на големи суми в брой многократно се е оказвало много уязвимо за изпирането на пари и финансирането на тероризъм. Затова в тези държави-членки, които позволяват плащания в брой над установения праг, всички физически или юридически лица, търгуващи със стоки по занятие, трябва да бъдат обхванати от настоящата директива, когато приемат подобни плащания в брой. Търговците на стоки с голяма стойност, като например скъпоценни камъни или благородни метали, или произведения на изкуството, и аукционерите във всички случаи са обхванати от настоящата директива, доколкото плащанията, които получават, са в брой в размер 15 000 EUR или повече. За да се осигури ефективният мониторинг на спазването на настоящата директива от тази потенциално широка група от институции и лица, държавите-членки могат да концентрират дейностите по мониторинга по-специално върху тези физически и юридически лица, търгуващи със стоки, които са изложени на относително висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм, в съответствие с принципите на надзора, основани на анализ на риска. С оглед на различните ситуации в различните държави-членки държавите-членки могат да решат да приемат по-строги разпоредби, за да се справят успешно с риска, свързан с изплащането на големи суми в брой.

(19) С Директива 91/308/ЕИО нотариусите и други юристи на свободна практика бяха включени в обхвата на режима на Общността за мерките против изпирането на пари; този обхват следва да остане непроменен в настоящата директива; тези юристи, както са определени от държавите-членки, са обект на разпоредбите на настоящата директива, когато участват във финансови или корпоративни сделки, включително когато предоставят фискални съвети, където съществува най-големият риск от злоупотреба с услугите на тези юристи за целите на изпирането на приходите от престъпна дейност или за целите на финансирането на тероризъм.

(20) Когато свободнопрактикуващи членове на професии, предоставящи юридически консултации, които са законно признати и контролирани, като например адвокати, оценяват правното положение на даден клиент или представляват даден клиент в съдебно производство, не би било подходящо директивата да наложи на тези юристи задължението, по отношение на тези дейности, да съобщават за подозрения за изпиране на пари или финансиране на тероризъм. Трябва да съществуват изключения от всяко задължение да се докладва информация, получена било преди, по време или след съдебно производство, или в процеса на оценяване на правното положение на даден клиент. Следователно правната консултация остава подчинена на задължението за опазване на професионална тайна, освен ако юридическият съветник взема участие в дейностите по изпиране на пари или финансирането на тероризма, ако правната консултация се дава за целите на изпирането на пари или финансирането на

▼B

тероризма, или ако адвокатът знае, че клиентът търси юридически съвет за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма.

(21) Пряко сравнимите услуги е необходимо да бъдат разглеждани по еднакъв начин, когато са предоставяни от някой от професионалистите, обхванати от настоящата директива. С цел да се осигури зачитането на правата, предвидени в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и в Договора за създаване на Европейския съюз, в случая на одитори, външни експерт-счетоводители и фискални съветници, които в някои държави-членки могат да защитават или да представляват даден клиент в рамките на съдебно производство или да оценяват правното положение на даден клиент, информацията, която получават при изпълнението на тези задачи, не следва да бъде предмет на задълженията за докладване в съответствие с настоящата директива.

(22) Трябва да се признае, че рискът от изпиране на пари и финансиране на тероризъм не е един и същ във всеки отделен случай. В съответствие с подхода, основан на анализа на риска, в законодателството на Общността трябва да бъде въведен принципът в подходящи случаи да се разрешава опростена комплексна проверка на клиента.

(23) Дерогацията, отнасяща се до идентифицирането на действителните бенефициери на обединени в пул сметки, държани от нотариуси или други свободнопрактикуващи юристи, трябва да бъде прилагана, без да се засягат задълженията, които тези нотариуси или други свободнопрактикуващи юристи имат в съответствие с настоящата директива. Тези задължения обхващат необходимостта подобни нотариуси или други свободнопрактикуващи юристи сами да идентифицират действителните бенефициери на обединени в пул сметки, държани от тях.

(24) Също така законодателството на Общността трябва да признава, че определени ситуации представляват по-голям риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм. Въпреки че самоличността и бизнес профилът на всички клиенти трябва да бъдат установени, има случаи, където се изискват особено строги процедури за идентифициране и проверка на клиента.

(25) Това е особено вярно за делови взаимоотношения с физически лица, които заемат или са заемали важни обществени длъжности, особено такива от страни, където корупцията е широко разпространена. Подобни взаимоотношения могат да изложат финансовия сектор на значителни рискове за репутацията и/или на правни рискове. Международните усилия за борба с корупцията също оправдават необходимостта да се обърне особено внимание на такива случаи и да се приложат мерките за пълната нормална комплексна проверка на клиента по отношение на местните видни политически личности или мерките на засилената комплексна проверка по отношение на видни политически личности, живеещи в друга държава-членка или в трета държава.

(26) Получаването на одобрение от висшето ръководство за установяването на делови взаимоотношения не трябва да означава получаването на одобрение от съвета на директорите, а от непосредственото по-високо ниво в йерархията на лицето, което иска подобно одобрение.

(27) За да се избегнат многократно повтарящи се процедури за идентифициране на клиента, водещи до забавяния и неефикасност на стопанската дейност, подходящо е, при условията

▼B

на спазване на подходящи предпазни мерки, да се позволи представянето на клиенти, чието идентифициране е било извършено другаде. Когато дадена институция или лице, обхванати от настоящата директива, разчитат на трето лице, крайната отговорност за процедурата за комплексната проверка на клиента се поема от институцията или лицето, на които е бил представен клиентът. Третото лице или представящото лице също носи своя собствена отговорност за всички изисквания в настоящата директива, включително изискването за докладване на подозрителни сделки и за поддържане на архиви, доколкото то има взаимоотношения с клиента, които са обхванати от настоящата директива.

(28) В случай на агентски взаимоотношения или взаимоотношения с външен доставчик на договорна база между институциите или лицата, обект на настоящата директива, и външни физически или юридически лица, които не са обект на същата, всякакви задължения за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма на тези агенти или външни доставчици на услуги като част от институциите и лицата, обект на настоящата директива, могат да възникнат във връзка с договор, а не от настоящата директива. Отговорността за спазването на настоящата директива трябва да остане задължение на институцията или лицето, обект на от същата.

(29) Съмнителните сделки трябва да се докладват на звеното за финансово разузнаване (ЗФР), което функционира като национален център за получаване, анализиране и довеждане до знанието на компетентните органи на доклади за съмнителни сделки и друга информация относно потенциално изпиране на пари или финансиране на тероризма. Това не трябва да принуждава държавите-членки да променят съществуващите си системи за докладване, когато докладването се осъществява чрез прокурор или други правоприлагащи органи, доколкото информацията се предава бързо и без да се „филтрира“, на ЗФР, което им позволява да извършват правилно дейността си, включително и международното сътрудничество с други ЗФР.

(30) Чрез дерогация от общата забрана за извършване на съмнителни сделки институциите и лицата, обект на настоящата директива, могат да осъществяват съмнителни сделки, преди да информират компетентните органи, когато отказът да бъдат извършени същите е невъзможен или е вероятно да осуети действията по преследването на действителните бенефициери на операцията за изпиране на пари или финансиране на тероризма, за която има съмнения. Това обаче трябва да се прави без да се засягат международните задължения, приети от държавите-членки за замразяване, без забава, на средства или други активи на терористи, терористични организации или лица, финансиращи тероризъм, съгласно съответните резолюции на Съвета за сигурност на Организацията на Обединените нации.

(31) Когато държава-членка реши да се възползва от дерогациите, предвидени в член 23, параграф 2, тя може да позволи или изиска от самоуправляващия се орган, представляващ лицата, посочени там, да не представят на ЗФР никаква информация, получена от тези лица при обстоятелствата, предвидени в същия член.

(32) Има редица случаи на служители, докладвали съмненията си за изпиране на пари, които са били подложени на заплахи и враждебни действия. Въпреки че настоящата директива не може да се намесва в съдебната процедура на държавите-членки, това е въпрос от ключова важност за ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането

▼B

на тероризма. Държавите-членки трябва да са запознати с този проблем и трябва да правят всичко възможно, за да защитят служителите от такива заплахи или враждебни действия.

(33) Разкриването на информация, както е посочено в член 28, трябва да е съобразено с правилата за прехвърляне на лични данни на трети страни, както са предвидени в Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица по отношение на обработката на лични данни и за свободното движение на такива данни ([1]). Още повече, член 28 не може да влиза в конфликт с националното законодателство за защита на информацията и опазване на професионалната тайна.

(34) Лицата, които просто трансформират документи на хартиен носител в електронни данни и действат съгласно договор с кредитна институция или финансова институция, не попадат в обхвата на настоящата директива, нито пък някое физическо или юридическо лице, което само предоставя на кредитни или финансови институции системи за съобщения или други помощни системи за превод на средства, или системи за клиринг и сетълмент.

(35) Изпирането на пари и финансирането на тероризма са международни проблеми и усилията за борбата с тях трябва да бъдат глобални. Когато кредитни и финансови институции имат клонове и дъщерни предприятия, намиращи се в трети страни, чието законодателство в тази област има недостатъци, за да избегнат прилагането на много различни стандарти в рамките на една институция или група от институции, те трябва да прилагат стандарта на Общността или да уведомят компетентните органи на държавата-членка, където е седалището, ако такова приложение е невъзможно.

(36) Важно е кредитните и финансовите институции да могат да отговарят бързо на запитвания за информация дали те поддържат делови взаимоотношения с посочените лица. С цел идентифициране на такива делови взаимоотношения, за да могат да предоставят тази информация бързо, кредитните и финансовите институции трябва да имат в действие ефективни системи, съизмерими с големината и естеството на тяхната дейност. По-конкретно, би било подходящо кредитните институции и по-големите финансови институции да имат на разположение електронни системи. Тази разпоредба е от особено значение в контекста на процедурите, водещи до мерки, като замразяване или конфискация на активи (включително и активи на терористи), в съответствие с приложимото национално право или правото на Общността с цел борба с тероризма.

(37) В настоящата директива се установяват подробни правила за комплексна проверка на клиенти, включително и засилена комплексна проверка на клиенти за високорискови клиенти или бизнес взаимоотношения, като например подходящи процедури за определяне дали лицето е политически уязвимо и някои допълнителни, по-подробни изисквания, като наличието на процедури и политики за управление спазването на законността. Всички тези изисквания трябва да се спазват от всяка от институциите и лицата, обект на настоящата директива, като същевременно от държавите-членки се очаква да приспособят подробното прилагане на тези разпоредби към особеностите на различните професии и

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

▼B

на различните в мащаба и големината на институциите и лицата, обект на настоящата директива.

(38) За да се гарантира, че институциите и другите оператори, обект на законодателството на Общността в тази област, ще останат ангажирани, на същите ще трябва да се предоставя, където е изпълнимо, обратна информация за ползата и за последващите действия вследствие представените от тях доклади. За да стане това възможно и за да може да се прегледа ефективността на техните системи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, държавите-членки трябва да водят и усъвършенстват съответната статистика.

(39) Когато регистрират или лицензират обменно бюро, доставчик на услуги за компании на доверително управление и дружества или казино на национално ниво, компетентните органи трябва да гарантират, че лицата, които на практика управляват или ще управляват дейността на такива субекти, и действителните бенефициери на такива субекти са подходящи и приемливи лица. Критериите за определяне дали дадено лице е подходящо и приемливо трябва да се установяват в съответствие с националното законодателство. Като минимум, такива критерии трябва да отразяват нуждата такива субекти да се защитават от това техните ръководители или действителни бенефициери да не злоупотребяват с тях за престъпни цели.

(40) Като се има предвид международният характер на изпирането на пари и финансирането на тероризма, трябва да се насърчават в максимална възможна степен координацията и сътрудничеството между ЗФР, както е предвидено в Решение 2000/642/ПВР на Съвета от 17 октомври 2000 г. относно условията за сътрудничество и обмен на информация между звената за финансово разузнаване на държавите-членки по отношение на обмена на информация ([1]), включително установяването на мрежа от ЗФР на ЕС. За тази цел Комисията трябва да предостави каквато помощ може да е необходима за улесняване на тази координация, включително и финансова помощ.

(41) Значението на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма трябва да насочва държавите-членки към налагането на ефективни, съразмерни и възпиращи санкции в националното право за неспазване на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива. Трябва да бъдат предвидени разпоредби за санкции срещу физически и юридически лица. Тъй като юридическите лица често участват в сложни операции за изпиране на пари или финансиране на тероризма, санкциите трябва да вземат предвид извършваната от юридическите лица дейност.

(42) Физическите лица, упражняващи която и да е от дейностите, посочени в член 2 параграф 1, точка 3, букви а) и б) в рамките на структурата на юридическо лице, но на независима база, трябва да носят самостоятелна отговорност за спазването на разпоредбите на настоящата директива, с изключение на член 35.

(43) Може да е необходимо изясняването на техническите аспекти на правилата, предвидени в настоящата директива, за да се гарантира ефективно и достатъчно последователно прилагане на същата, като се вземат предвид различните финансови инструменти, професии и рискове в различните държави-членки и техническото развитие в борбата с изпирането на

([1]) ОВ L 271, 24.10.2000 г., стр. 4.

▼B

пари и финансирането на тероризма. Съответно Комисията трябва да бъде упълномощена да приеме мерки за изпълнение, като например определени критерии за идентифициране на ситуации, свързани с малък и голям риск, при които може да е достатъчна опростена комплексна проверка, или е необходима засилена комплексна проверка, при условие че те не променят основните елементи на настоящата директива и при условие че Комисията действа в съответствие с изложените тук принципи, след консултации с Комитета по предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

(44) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, трябва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на реда и условията за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([1]). За тази цел трябва да бъде създаден нов Комитет по предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, който да замени Комитета за връзка по въпросите на изпирането на пари, създаден с Директива 91/308/ЕИО.

(45) Предвид много съществените изменения, които е необходимо да бъдат внесени в Директива 91/308/ЕИО, тя трябва да бъде отменена с цел по-голяма яснота.

(46) Тъй като целта на настоящата директива, а именно предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и за финансиране на тероризма, не може да бъда постигната в достатъчна степен от държавите-членки и поради това може по причини, свързани с мащаба и ефекта от дейността, да бъде по-добре осъществена на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е изложен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(47) При упражняване на своите правомощия по прилагането в съответствие с настоящата директива Комисията трябва да се съобразява със следните принципи: нуждата от високо ниво на прозрачност и консултации с институциите и лицата, обект на настоящата директива, и с Европейския парламент и със Съвета; необходимостта да се гарантира, че компетентните органи ще могат да осигурят последователно спазване на правилата; равновесието между цената и ползите за институциите и лицата, обект на настоящата директива, в дългосрочен план и при всякакви мерки за прилагане; необходимостта да се спазва нужната гъвкавост при прилагането на мерките за реализация в съответствие с подхода за чувствителност на риск; нуждата да се осигури съответствие със законодателството на Общността в тази област, нуждата да се защитава Общността, нейните държави-членки и техните граждани от последствията от изпирането на пари и финансирането на тероризма.

(48) Настоящата директива зачита основните права и спазва признатите принципи, по-конкретно от Хартата на основните права на Европейския съюз. Нищо в настоящата директива не следва да се тълкува или прилага по начин, който не е съобразен с Европейската конвенция за правата на човека,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

([1]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

ГЛАВА 1

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ДЕФИНИЦИИ

Член 1

1. Държавите-членки гарантират, че изпирането на пари и финансирането на тероризъм са забранени.

2. За целите на настоящата директива следното поведение, когато е извършено умишлено, се разглежда като изпиране на пари:

а) преобразуването или прехвърлянето на имущество със знанието, че това имущество е получено чрез престъпна дейност или чрез акт на участие в такава дейност с цел да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или оказването на съдействие на всяко лице, което е замесено в извършването на подобна дейност, да избегне законните последици от деянията си;

б) скриването или прикриването на истинското естество, произход, местонахождение, разположение, движение, права по отношение на или притежаване на имущество със знанието, че това имущество произхожда от престъпна дейност или от участие в такава дейност;

в) придобиването, владението или използването на имущество със знанието в момента на приемане, че това имущество е произлязло от престъпна дейност или от участие в такава дейност;

г) участието в сдружение за извършване, опити за извършване и подбудителство и помагачество, улесняване и даване на съвети при извършването на някое от действията, посочени в предходните точки.

3. Изпирането на пари се разглежда като такова, дори когато дейностите, от които произхожда имуществото, което трябва да бъде изпрано, са извършвани на територията на друга държава-членка или на трета страна.

4. За целите на настоящата директива „финансиране на тероризъм“ означава предоставянето или събирането на средства по всякакъв начин, пряко или косвено, с намерението те да бъдат използвани или със знанието, че те ще бъдат използвани, изцяло или частично, за извършването на някое от престъпленията по смисъла на членове от 1 до 4 от Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно борбата с тероризма ([1]).

5. Знанието, намерението или целта, изисквани като елемент на дейностите, посочени в параграфи 2 и 4, могат да бъдат установени на базата на обективни фактически обстоятелства.

Член 2

1. Настоящата директива се прилага по отношение на:

1. кредитни институции;

2. финансови институции;

3. следните юридически и физически лица, действащи при упражняването на професионалните си дейности:

а) одитори, външни експерт-счетоводители и фискални съветници;

([1]) ОВ L 164, 22.6.2002 г., стр. 3.

▼B

б) нотариуси и други свободнопрактикуващи юристи, когато участват било действайки от името или за сметка на техния клиент във всяка финансова сделка или сделка с недвижимо имущество, или чрез подпомагане в планирането или изпълнението на сделки за техния клиент, отнасящи се до:

i) покупката и продажбата на недвижимо имущество или търговски предприятия;

ii) управлението на средствата, ценните книжа или други активи на клиента;

iii) откриването или управлението на банкови, спестовни сметки или сметки на ценни книжа;

iv) организацията на вноските, необходими за създаването, управлението или ръководенето на търговски дружества;

v) създаването, управлението или ръководенето на компании на доверително управление, търговски дружества или сходни структури;

в) доставчици на услуги за компании на доверително управление и търговски дружества, които още не са обхванати от буква а) или б);

г) агенти по недвижими имоти;

д) други физически или юридически лица, търгуващи със стоки, само доколкото се извършват плащания в брой в размер 15 000 EUR или повече, било когато сделката се извършва с една операция или с няколко операции, които изглеждат свързани;

е) казина.

2. Държавите-членки могат да решат, че юридическите и физическите лица, които се занимават с дадена финансова дейност на случайна или много ограничена база и където има незначителен риск от извършване на изпиране на пари или финансиране на тероризъм, не попадат в обхвата на член 3, параграфи 1 или 2.

Член 3

За целите на настоящата директива се прилагат следните дефиниции:

1. „кредитна институция“ означава кредитна институция, както е определена в член 1, точка 1, първа алинея от Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции ([1]), включително клонове по смисъла на член 1, параграф 3 от посочената директива, и намиращи се в Общността, на кредитни институции, които имат седалище в Общността или извън нея;

2. „финансова институция“ означава:

▼M1

а) предприятие, различно от кредитна институция, което извършва една или повече от дейностите, изброени в точки 2—12 и в точка 14 от приложение I към Директива 2006/48/ЕО, включително дейностите на обменните бюра (bureaux de change);

▼B

б) застрахователно дружество, надлежно одобрено в съответствие с Директива 2002/83/ЕО на Европейския

([1]) ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).

▼B

парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането ([1]), доколкото осъществява дейности, обхванати от посочената директива;

в) инвестиционен посредник, както е определен в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ([2]);

г) предприятие за колективно инвестиране, което предлага своите дялове или акции;

д) застрахователен посредник, както е определен в член 2, параграф 5 от Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество ([3]), с изключение на посредниците, посочени в член 2, параграф 7 от посочената директива, когато те действат по отношение на животозастраховане и други услуги, свързани с инвестиции;

е) клонове, когато са разположени в Общността, на финансови институции, както се посочва в букви а) - д), чийто седалища са в или извън Общността;

3. „имущество“ означава активи от всякакъв вид, било то веществени или невеществени, движими или недвижими, материални или нематериални, и правни документи или инструменти във всякаква форма, включително електронна или цифрова, удостоверяващи правото на собственост върху или участие в такива активи;

4. „престъпна дейност“ означава всеки вид престъпно участие в извършването на тежко престъпление;

5. „тежки престъпления“ означават най-малко:

а) деяния, както са дефинирани в членове от 1 до 4 от Рамково решение 2002/475/ПВР;

б) всяко от нарушенията, определени в член 3, параграф 1, буква а) от Конвенцията на ООН срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества от 1988 г.;

в) дейностите на престъпни организации, както са определени в член 1 от Съвместно действие 98/733/ПВР на Съвета от 21 декември 1998 г. относно криминализирането на участието в престъпна организация в държавите-членки на Европейския съюз ([4]);

г) измама, най-малкото тежка, както е определена в член 1, параграф 1 и член 2 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности ([5]);

д) корупция;

е) всички престъпления, които са наказуеми с лишаване от свобода или задържане за максимум от повече от една година, или по отношение на тези държави, които имат минимален праг за престъпления в техните правни системи, всички престъпления, наказуеми с лишаване от свобода или задържане за повече от шест месеца;

6. „действителен бенефициер“ означава физическо/и лице/а, което/които в крайна сметка притежава/т или контролира/т клиента и/или физическото лице, от чието име се осъществява

([1]) ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО.
([2]) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3.
([4]) ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.
([5]) ОВ C 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

▼B

дадена сделка или дейност. Действителните бенефициери обхващат най-малкото:

а) в случая на корпоративни субекти:

i) физическото/ите лице/а, което/които в крайна сметка притежава/т или контролира/т дадено юридическо лице посредством пряко или косвено притежаване или контрол на достатъчен процент от акциите или правата на глас в това юридическо лице, включително посредством държане на акции на приносител, различно от дружество, чиито акции се котират на регулиран пазар, което се подчинява на условията на изискванията за оповестяване в съответствие със законодателството на Общността или на еквивалентните международни стандарти; 25 % плюс една акция се считат за достатъчни, за да се отговори на този критерий;

ii) физическо/и лице/а, което/които по друг начин упражнява/т контрол над управлението на дадено юридическо лице;

б) в случая на юридически лица, като например фондации, и правни договорености, като например компании на доверително управление, които управляват и разпределят фондове:

i) където бъдещите действителни бенефициери вече са определени, физическото/ите лице/а, което/които е/са действителен/и бенефициер /и на 25 % или повече от имуществото на правната договореност или субект;

ii) където физическите лица, които са облагодетелствани от правната договореност или субект, все още трябва да бъдат определени — категорията на лицата, в чийто главен интерес е създадена или управлявана правната договореност или субект;

iii) физическото/ите лице/а, което/които упражнява/т контрол върху повече от 25 % от имуществото на правната договореност или субект;

7. „доставчици на услуги за компании на доверително управление и дружества“ означава всяко физическо или юридическо лице, който посредством търговска дейност предоставя всяка от следните услуги на трети лица:

а) учредяване на търговски дружества или други юридически лица;

б) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността директор или секретар на дадено дружество, съдружник в съдружие или сходна длъжност във връзка с други юридически лица;

в) предоставяне на адрес на управление, адрес за провеждане на стопанска дейност, адрес за кореспонденция или административен адрес и други сходни услуги на дружество, съдружие или на някое друго юридическо лице или договореност;

г) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на длъжността попечител на доверителен фонд или подобна правна договореност;

д) изпълняване на длъжността или организиране на изпълнението от друго лице на номиниран акционер за друго лице, различно от дружество, чиито акции се котират на регулиран пазар, което се подчинява на изискванията за оповестяване в съответствие със законодателството на

▼B

Общността или на условията на еквивалентни международни стандарти;

8. „видни политически личности“ означава физически лица, на които са или са били поверени важни политически функции, и непосредствените членове на семейството им или лица, които са известни като близки съдружници на такива лица;

9. „делово взаимоотношение“ означава делово, професионално или търговско взаимоотношение, което е свързано с професионалните дейности на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, и което се очаква по времето на установяването на контакта да има елемент на продължителност;

10. „банка фантом“ означава кредитна институция или институция, ангажирана с еквивалентни дейности, създадена в юрисдикция, в която няма физическо присъствие, включващо концепция и управление, и която не е сдружена с регулирана финансова група.

Член 4

1. Държавите-членки гарантират, че разпоредбите на настоящата директива се разпростират изцяло или частично върху професии и категории предприятия, различни от институциите и лицата, посочени в член 2, параграф 1, които са ангажирани с дейности, за които е особено вероятно да бъдат използвани за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризъм.

2. Където дадена държава-членка реши да разшири разпоредбите на настоящата директива, така че да обхваща професии и категории предприятия, различни от посочените в член 2, параграф 1, тя информира Комисията за това.

Член 5

Държавите-членки могат да приемат или да запазят в сила по-строги разпоредби в областта, обхваната от настоящата директива, за да предотвратяват изпирането на пари и финансирането на тероризъм.

ГЛАВА II

КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА НА КЛИЕНТИТЕ

РАЗДЕЛ 1

Общи разпоредби

Член 6

Държавите-членки са длъжни да забранят на своите кредитни и финансови институции да поддържат анонимни сметки или анонимни банкови книжки. Чрез дерогация от член 9, параграф 6 държавите-членки във всички случаи изискват титулярите и действителните бенефициери на съществуващите анонимни банкови сметки или анонимни банкови книжки да подлежат на мерките за комплексна проверка колкото е възможно по-скоро и във всеки случай, преди такива сметки или банкови книжки да бъдат използвани по някакъв начин.

▼B

Член 7

Институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, прилагат мерките за комплексна проверка на клиента в следните случаи:

а) при установяването на делови взаимоотношения;

б) при извършването на случайни сделки, възлизащи на 15 000 EUR или повече, независимо от това дали сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко операции, които изглеждат свързани;

в) когато има подозрение за изпиране на пари или финансиране на тероризъм, независимо от всяка дерогация, изключение или праг;

г) когато има съмнения за верността или адекватността на получените по-рано данни за самоличността на клиента.

Член 8

1. Мерките на комплексната проверка на клиента обхващат:

а) идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник;

б) идентифициране, където е приложимо, на действителния бенефициер и вземане на подходящи мерки на базата на анализ на риска за проверка на неговата самоличност, така че институцията или лицето, обхванати от настоящата директива, да са удовлетворени, че знаят кой е действителният бенефициер, включително по отношение на юридически лица, компании на доверително управление и сходни правни договорености, вземайки подходящи мерки на базата на анализ на риска за установяване на структурата на собствеността и контрола на клиента;

в) получаване на информация за целта и планираното естество на търговските взаимоотношения;

г) провеждане на постоянно наблюдение на търговските взаимоотношения, включително внимателно проучване на сделките, предприети по време на целия период на тези взаимоотношения, за да се гарантира, че осъществяваните сделки са в съответствие с информацията, известна на институцията или лицето за клиента, фирмата или профила на риска, включително, където е необходимо, произхода на средствата и гарантиране, че държаните документи, данни или информация се актуализират.

2. Институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, прилагат всяко от изискванията за комплексна проверка на клиента, изложени в параграф 1, но могат да определят степента на подобни мерки на базата на чувствителността на риска в зависимост от вида на клиента, търговските взаимоотношения, продукта или сделката. Институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, трябва да могат да демонстрират на компетентните органи, посочени в член 37, включително саморегулиращите се органи, че степента на мерките е подходяща с оглед на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризъм.

Член 9

1. Държавите-членки изискват извършването на проверката на самоличността на клиента и на действителния бенефициер преди

▼B

установяването на делови взаимоотношения или осъществяването на сделката.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите-членки могат да позволят проверката на самоличността на клиента и на действителния бенефициер да се извърши по време на установяването на делови взаимоотношения, ако това е необходимо, за да не се прекъсва нормалното провеждане на стопанската дейност и когато има незначителен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм. При подобни ситуации тези процедури се приключват колкото е възможно по-скоро след първоначалния контакт.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 държавите-членки могат, във връзка с дейността по животозастраховането, да позволят проверката на самоличността на бенефициера по застрахователната полица да се извърши след установяването на търговското взаимоотношение. В този случай проверката трябва да се извърши по времето или след времето на плащането или по времето или след времето, когато бенефициерът възнамерява да упражни правата, дадени по застрахователната полица.

4. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 държавите-членки могат да позволят откриването на банкова сметка, при условие че са налице подходящи предпазни мерки, за да се гарантира, че няма да се осъществяват сделки от клиента или от негово име, докато не бъде осигурено пълното спазване на споменатите по-горе разпоредби.

5. Държавите-членки изискват от съответната институция или лице, които не могат да спазят член 8, параграф 1, букви а), б) и в), да не осъществяват сделки чрез банкова сметка, да не установяват делови взаимоотношения или да не извършват сделка, или да прекратят деловите взаимоотношения и да пристъпят към изготвянето на доклад до звеното за финансово разузнаване (ЗФР) в съответствие с член 22 във връзка с клиента.

Държавите-членки не са длъжни да прилагат предишната алинея при случаи, когато нотариуси, свободнопрактикуващи юристи, одитори, външни експерт-счетоводители и фискални консултанти са в процес на оценяване на правното положение на техния клиент или на изпълнение на задачата да защитават или представляват своя клиент във или във връзка със съдебно производство, включително съвет за завеждане или избягване на производство.

6. Държавите-членки изискват институциите или лицата, обхванати от настоящата директива, да прилагат процедурите за комплексните проверки на клиентите не само за всички нови клиенти, но също и, в подходящо време, на съществуващите клиенти на базата на тяхната оценка на риска.

Член 10

1. Държавите-членки изискват всички клиенти на казина да бъдат идентифицирани и тяхната самоличност да бъде проверена, ако купуват или обменят хазартни жетони на стойност 2 000 EUR или повече.

2. Казината, подлежащи на държавен надзор, се смятат във всички случаи за спазващи изискването за комплексна проверка, ако регистрират и идентифицират клиентите си още при или преди влизането им, без оглед на закупените хазартни жетони.

▼B

РАЗДЕЛ 2

Опростена комплексна проверка на клиента

Член 11

1. Чрез дерогация от член 7, букви а), б) и г), член 8 и член 9, параграф 1 институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, не са предмет на изискванията, предвидени в посочените членове, когато клиентът е кредитна или финансова институция, обхваната от настоящата директива, или кредитна или финансова институция, намираща се в трета страна, която налага изисквания, равностойни на тези, предвидени в настоящата директива, и върху които се упражнява надзор за спазването на тези изисквания.

2. Чрез дерогация от член 7, букви а), б) и г), член 8 и член 9, параграф 1 държавите-членки могат да позволят на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да не прилагат комплексна проверка по отношение на:

а) котираните дружества, чиито ценни книжа се допускат до търговия на регулиран пазар по смисъла на Директива 2004/39/ЕО в една или повече държави-членки, и котирани дружества от трети страни, които са предмет на изискванията за оповестяване в съответствие със законодателството на Общността;

б) действителните бенефициери на обединени в пул сметки, държани от нотариуси и други свободнопрактикуващи юристи от държавите-членки или от трети страни, при условие че са предмет на изискванията за борба срещу изпирането на пари или финансирането на тероризъм в съответствие с международните стандарти и върху тях се упражнява надзор за спазването на тези изисквания и при условие че информацията относно самоличността на действителния бенефициер е на разположение при поискване на институциите, които действат като депозитари за обединени в пул сметки;

в) национални публични органи,

или по отношение на някои други клиенти, представляващи малък риск за изпиране на пари или финансиране на тероризъм, които отговарят на техническите критерии, установени в съответствие с член 40, параграф 1, буква б).

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, във всеки случай събират достатъчна информация, за да установят дали клиентът отговаря на изискванията за освобождаване, съдържащи се в посочените параграфи.

4. Държавите-членки се информират взаимно и информират Комисията за случаи, където те считат, че трета държава отговаря на условията, предвидени в параграф 1 или 2, или при други ситуации, които отговарят на техническите критерии, установени в съответствие с член 40, параграф 1, буква б).

5. Чрез дерогация от член 7, букви а), б) и г), член 8 и член 9, параграф 1 държавите-членки могат да позволят на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да не прилагат комплексна проверка по отношение на:

а) животозастрахователни полици, където годишната премия не е по-голяма от 1 000 EUR или единичната премия не е повече от 2 500 EUR;

▼B

б) застрахователните полици за пенсионни планове, ако няма клауза за връщане на сума на застрахованото лице и полицата не може да бъде използвана като залог;

в) пенсионна схема, схема за пенсия за старост или друга подобна схема, които предвиждат доходи при пенсиониране на служители, където вноските се правят чрез удръжки от заплатите и правилата на схемата не позволяват прехвърляне на участието на даден член по схемата;

г) електронни пари, както е определено в член 1, параграф 3, буква б) от Директива 2000/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 септември 2000 г. относно предприемането, осъществяването и надзора на дейността на институции за електронни пари ([1]), където, ако устройството не може да бъде презареждано, максималната стойност, съхранявана в устройството, не е повече от 150 EUR или където, ако устройството може да бъде презареждано, се налага лимит от 2 500 EUR върху общата сума, с която са се извършвали сделки през една календарна година, освен когато сума от 1 000 EUR или повече се възстановява през същата календарна година на приносителя, както е посочено в член 3 от Директива 2000/46/ЕО,

или по отношение на някакъв друг продукт или сделка, представляваща малък риск за изпиране на пари или финансиране на тероризъм, която отговаря на техническите критерии, установени в съответствие с член 40, параграф 1, буква б).

Член 12

Когато Комисията приеме решение в съответствие с член 40, параграф 4, държавите-членки забраняват на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да прилагат опростена комплексна проверка за кредитните и финансовите институции или котирани на борсата дружества от съответна трета държава или други юридически лица, следващи от ситуации, които отговарят на техническите критерии в съответствие с член 40, параграф 1, буква б).

РАЗДЕЛ 3

Засилена комплексна проверка

Член 13

1. Държавите-членки изискват институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да прилагат на базата на оценка на риска мерките на засилена комплексна проверка в допълнение към мерките, посочени в членове 7, 8 и член 9, параграф 6, при ситуации, които по своето естество могат да представляват по-голям риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм и най-малкото при ситуациите, разгледани в параграфи 2, 3, 4, и при други ситуации, представляващи висок риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм, които отговарят на техническите критерии, установени в съответствие с член 40, параграф 1, буква в).

2. Когато клиентът не присъства физически за целите на установяване на самоличността, държавите-членки изискват тези институции и лица да вземат конкретни и адекватни мерки за компенсиране на по-високия риск, например чрез прилагането на една или повече от следните мерки:

([1]) ОВ L 275, 27.10.2000 г., стр. 39.

▼B

а) осигуряване на идентификацията на клиента чрез допълнителни документи, данни или информация;

б) допълнителни мерки за проверка или заверка на представените документи или изискване за потвърдителна заверка от кредитна или финансова институция, обхванатa от настоящата директива;

в) гарантиране, че първото плащане на операциите се извършва чрез сметка, открита на името на клиента при кредитната институция.

3. По отношение на трансграничните кореспондентни банкови взаимоотношения с респондентните институции от трети страни страните-членки изискват техните кредитни институции да:

а) съберат достатъчна информация за респондентната институция, за да разберат напълно характера на дейността на респондента и да определят от публичната информация какви са репутацията на институцията и качеството на надзора;

б) оценят контрола на респондентната институция за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм;

в) получат одобрение от висшето ръководство, преди да установят нови кореспондентски банкови взаимоотношения;

г) документират съответните отговорности на всяка институция;

д) по отношение на кореспондентски сметки да се уверят, че респондентната кредитна институция е удостоверила самоличността и извършва постоянна комплексна проверка на клиентите, които има пряк достъп до сметките на кореспондента, и че тя може да предостави имащите отношение данни за комплексна проверка на кореспондентната институция при поискване.

4. По отношение на сделки или делови взаимоотношения с видни политически личности, пребиваващи в друга държава-членка или в трета страна, държавите-членки изискват тези институции и лица, които са обхванати от настоящата директива, да:

а) имат подходящи процедури, базирани на анализ на риска, за да определят дали клиентът е видна политическа личност;

б) имат одобрението на висшето ръководство за установяване на делови взаимоотношения с такива клиенти;

в) вземат подходящи мерки за установяване на произхода на богатството и източника на средствата, които участват в търговските взаимоотношения или сделки;

г) провеждат засилен постоянен мониторинг на търговските взаимоотношения.

5. Държавите-членки забраняват на кредитните институции да влизат във или да продължават кореспондентски банкови взаимоотношения с банки фантоми и изискват кредитните институции да вземат подходящи мерки да осигурят да не се ангажират с банки, за които е известно, че позволяват сметките им да се използват от банки фантоми.

6. Държавите-членки гарантират, че институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, обръщат специално внимание на всяка заплаха от изпиране на пари или финансиране на тероризъм, която може да възникне от продукти или сделки, които могат да предразполагат към анонимност, и вземат мерки, ако е необходимо, да предотвратят използването им за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризъм.

▼B

РАЗДЕЛ 4

Изпълнение от трети лица

Член 14

Държавите-членки могат да позволят на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да разчитат на трети лица, които спазват изискванията, предвидени в член 8, параграф 1, букви от а) до в). Въпреки това, крайната отговорност за спазването на тези изисквания се носи от институцията или лицето, обхванати от настоящата директива, които разчитат на третото лице.

Член 15

▼M1

1. Когато държава-членка позволява да се разчита като на трети лица на местно равнище на кредитните и финансовите институции, посочени в член 2, параграф 1, точка 1 или 2, намиращи се на нейна територия, тази държава-членка във всички случаи позволява на институциите и лицата по член 2, параграф 1, намиращи се на нейна територия, да признават и приемат съгласно член 14 резултатите от предвидените в член 8, параграф 1, букви а)—в) изисквания за комплексна проверка на клиента, извършена в съответствие с настоящата директива от институция, посочена в член 2, параграф 1, точка 1 или 2, в друга държава-членка, с изключение на обменните бюра и платежните институции, определени в член 4, параграф 4 от Директива 2007/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно платежните услуги във вътрешния пазар ([1]), които предоставят основно платежните услуги, изброени в точка 6 от приложението към посочената директива, включително физическите и юридическите лица, които се ползват от освобождаването по член 26 от посочената директива, и които отговарят на предвидените в членове 16 и 18 от настоящата директива изисквания, дори и ако документите или данните, на които се основават тези изисквания, са различни от изискваните в държавата-членка, към която е насочен клиентът.

2. Когато държава-членка позволява да се разчита като на трети лица на местно ниво на обменните бюра, посочени в член 3, параграф 2, буква а), и на платежни институции, определени в член 4, параграф 4 от Директива 2007/64/ЕО за платежните услуги във вътрешния пазар, намиращи се на нейна територия и предоставящи основно платежните услуги, изброени в точка 6 от приложението към същата директива, тази държава-членка във всички случаи им позволява да признават и приемат съгласно разпоредбите на член 14 от настоящата директива резултатите от предвидените в член 8, параграф 1, букви а)—в) изисквания за комплексна проверка на клиента, извършена в съответствие с настоящата директива от институция от същата категория в друга държава-членка и които отговарят на предвидените в членове 16 и 18 от настоящата директива изисквания, дори и ако документите или данните, на които се основават тези изисквания, са различни от изискваните в държавата-членка, към която е насочен клиентът.

▼B

3. Когато дадена държава-членка разрешава да се разчита като на трето лице на местно ниво на лицата, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви от а) до в), намиращи се на нейна територия, тази държава-членка във всеки случай им разрешава да признаят и приемат в съответствие с член 14 резултата от изиск-

([1]) ОВ L 319, 5.12.2007 г., стр. 1.

▼B

ванията за комплексна проверка, предвидени в член 8, параграф 1, букви от а) до в), извършена в съответствие с настоящата директива от лице, посочено в член 2, параграф 1, точка 3, букви от а) до в), в друга държава-членка и в съответствие с изискванията, предвидени в членове 16 и 18, дори и ако документите или данните, на които са били базирани тези изисквания, са различни от тези, изисквани в държавата-членка, към която е насочен клиентът.

Член 16

1. За целите на настоящия раздел „трети лица“ означава институции и лица, които са изброени в член 2, или равностойни институции и лица, разположени в трета държава, които отговарят на следните изисквания:

а) те подлежат на задължителна професионална регистрация, призната по закон;

б) те прилагат изискванията за комплексна проверка на клиенти и за водене на архиви, които са предвидени или са равностойни на тези, предвидени в настоящата директива и надзорът върху спазването от тях на изискванията на настоящата директива се упражнява в съответствие с раздел 2 на глава V, или те са разположени в трета държава, която налага изисквания, равностойни на тези, предвидени в настоящата директива.

2. Държавите-членки се информират взаимно и информират Комисията за случаи, където те считат, че трета държава отговаря на условията, предвидени в параграф 1, буква б).

Член 17

Когато Комисията приеме решение в съответствие с член 40, параграф 4, държавите-членки забраняват на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да разчитат на трети лица от съответната трета държава да спазват изискванията, предвидени в член 8, параграф 1, букви от а) до в).

Член 18

1. Третите лица предоставят исканата информация в съответствие с изискванията, предвидени в член 8, параграф 1, букви от а) до в), незабавно на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, към които е насочен клиентът.

2. Съответните копия на данните за идентификация и проверка и други имащи отношение документи относно самоличността на клиента или действителния бенефициер се изпращат незабавно, при поискване от трета страна, на институцията или лицето, обхванати от настоящата директива, към които е насочен клиентът.

Член 19

Настоящият раздел не се отнася за взаимоотношения с външен доставчик или агентски взаимоотношения, при които, на договорна база, външният доставчик на услуги или агент се приема за част от институцията или лицето, обхванати от настоящата директива.

▼B

ГЛАВА III

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ДОКЛАДВАНЕ

РАЗДЕЛ 1

Общи условия

Член 20

Държавите-членки изискват от институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да обръщат специално внимание на всяка дейност, която те считат за особено вероятна по нейното естество да бъде свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризъм, и по-конкретно на сложни или необичайно големи сделки и на всички необичайни схеми на сделки, които нямат никаква явна икономическа или видимо законна цел.

Член 21

1. Всяка държава-членка създава звено за финансово разузнаване (ЗФР), за да се бори ефективно с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

2. Това ЗФР се създава като централно национално звено. То отговаря за получаването (и доколкото е позволено, искането), анализирането и свеждането до знанието на компетентните органи на разкритата информация, касаеща потенциално изпиране на пари, потенциално финансиране на тероризъм или която се изисква от националното законодателство или подзаконови актове. То разполага с адекватни ресурси за изпълнение на задачите си.

3. Държавите-членки осигуряват своевременния достъп на ЗФР, пряко или косвено, до финансова, административна и правозащитна информация, която му е необходима за изпълнение на неговите задачи.

Член 22

1. Държавите-членки изискват от институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, а където е приложимо, и от техните директори и служители да сътрудничат напълно:

а) като незабавно информират ЗФР по своя собствена инициатива, когато институцията или лицето, обхванато от настоящата директива, знае, има съмнения или има разумни основания за съмнения, че се извършва или има опит за извършване на изпиране на пари или финансиране на тероризъм;

б) като незабавно предоставят на ЗФР, по негово искане, цялата необходима информация в съответствие с процедурите, установени с приложимото законодателство.

2. Информацията по параграф 1 се изпраща на ЗФР на държавата-членка, на чиято територия се намира институцията или лицето, изпращащо информацията. Обикновено информацията се изпраща от лицето или лицата, определени съгласно процедурите, предвидени в член 34.

Член 23

1. Чрез дерогация от член 22, параграф 1 държавите-членки могат в случаите на лицата, предвидени в член 2, параграф 1,

▼B

точка 3, букви а) и б), да определят подходящ саморегулиращ се орган на съответната професия като орган, който да бъде информиран като първа инстанция вместо ЗФР. Без да се засяга параграф 2, в такива случаи определеният саморегулиращ се орган изпраща информацията на ЗФР незабавно и без филтриране.

2. Държавите-членки не са задължени да налагат задълженията, предвидени по член 22, параграф 1, по отношение на нотариуси, свободнопрактикуващи юристи, одитори, външни експерт-счетоводители и фискални съветници във връзка с информацията, която те получават, или относно някой от техните клиенти в процеса на оценяване правното им положение, или изпълняващи задачата си да защитават или да представляват този клиент в рамките или по отношение на съдебно производство, включително съвет за завеждане или избягване на производство, независимо дали подобна информация е получена преди, по време или след подобно производство.

Член 24

1. Държавите-членки изискват от институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да се въздържат от извършване на сделки, които те знаят или се съмняват, че са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризъм, докато не извършат необходимите действия съгласно член 22, параграф 1, буква а). В съответствие със законодателството на държавите-членки могат да бъдат дадени инструкции сделката да не се извършва.

2. Когато за такава сделка има съмнения, че води до изпиране на пари или финансиране на тероризъм и където въздържане от извършването е невъзможно или има вероятност да осуети действията по преследването на действителните бенефициери на операцията за изпиране на пари или финансиране на тероризъм, съответните институции и лица информират ЗФР незабавно след сделката.

Член 25

1. Държавите-членки гарантират, че ако в процеса на инспекциите, извършвани на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, от компетентните органи, посочени в член 37, или по някакъв друг начин тези органи открият факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма, те незабавно информират ЗФР.

2. Държавите-членки гарантират, че надзорните органи, упълномощени от закон или подзаконов акт да контролират фондовите пазари, валутните пазари и пазарите на финансови деривати, информират ЗФР, ако открият факти, които може да са свързани с изпиране на пари или финансиране на тероризма.

Член 26

Добросъвестното оповестяване на информация, както е предвидено в член 22, параграф 1 и член 23, от институция или лице, обхванати от настоящата директива, или от служител или директор от такава институция или лице на информацията, посочена в членове 22 и 23, не представлява нарушение на никакво ограничение върху оповестяването на информация, наложено по силата на договор или законова, подзаконова или административна разпоредба и не влече никаква отговорност от какъвто и да било вид на лицето или институцията или техните директори или служители.

▼B

Член 27

Държавите-членки предприемат всички подходящи мерки, за да защитят служителите на институциите или лицата, обхванати от настоящата директива, които докладват съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризъм, както вътрешно, така и до ЗФР, от излагането им на заплахи или враждебни действия.

РАЗДЕЛ 2

Забрана за оповестяване

Член 28

1. Институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, и техните директори и служители не разкриват пред заинтересовани клиенти или други трети лица, че им е била изпратена информация съгласно членове 22 и 23 или че се провежда или може да се проведе разследване за изпиране на пари или финансиране на тероризма.

2. Забраната, предвидена в параграф 1, не включва оповестяване пред компетентните органи, посочени в член 37, включително и саморегулиращите се органи, или оповестяване за целите на правоприлагането.

3. Забраната, предвидена в параграф 1, не възпрепятства разкриването на информация между институции от държавите-членки или от трети страни, при условие че те отговарят на условията, предвидени в член 11, параграф 1, и принадлежат към същата група, както е дефинирано в член 2, параграф 12 от Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор върху кредитните институции, застрахователните предприятия и инвестиционните фирми от един и същ финансов конгломерат ([1]).

4. Забраната, предвидена в параграф 1, не възпрепятства разкриването на информация между лицата по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) от държави-членки или от трети страни, които налагат изисквания, равностойни на предвидените в настоящата директива, които изпълняват професионалните си дейности, независимо дали като служители или не, в рамките на едно и също юридическо лице или мрежа. За целите на настоящия член „мрежа“ означава по-голяма структура, към която принадлежи лицето и за която собствеността, управлението или контролът за спазването на законността са общи.

5. За институциите или лицата, посочени в член 2, параграф 1, точки 1, 2 и точка 3, букви а) и б), в случаите, отнасящи се до един и същ клиент и една и съща сделка, в която участват две или повече институции или лица, забраната, предвидена в параграф 1, не възпрепятства разкриването на информация между имащите отношение институции или лица, при условие че те се намират в държава-членка или в трета държава, която налага изисквания, еквивалентни на предвидените в настоящата директива, и при условие че те са от същата професионална категория и са обект на еквивалентни задължения по отношение на опазването на професионалната тайна и защитата на личната информация. Обменяната информация се използва изключително за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма.

6. Когато лицата по член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б) се стремят да разубедят клиент да не се ангажира с незаконна

([1]) ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

▼B

дейност, това не представлява оповестяване на информация по смисъла на параграф 1.

7. Държавите-членки се информират взаимно и информират Комисията за случаи, при които те смятат, че трета държава отговаря на условията по параграфи 3, 4 или 5.

Член 29

Когато Комисията приеме решение съгласно член 40, параграф 4, държавите-членки забраняват разкриването на информация между институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, и институциите и лицата от съответните трети страни.

ГЛАВА IV

ВОДЕНЕ НА ОТЧЕТНОСТ И СТАТИСТИЧЕСКИ ДАННИ

Член 30

Държавите-членки изискват от институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да водят следната документация и информация за ползване при всякакви разследвания или анализи на възможни случаи на изпиране на пари или финансиране на тероризма от страна на ЗФР или други компетентни органи в съответствие с националното законодателство:

а) в случай на комплексна проверка на клиента, копие или препратки към изискваните доказателства за период най-малко пет години след като са приключили деловите им взаимоотношения с техния клиент;

б) в случай на делови взаимоотношения и сделки, придружаващата документация и архив, който се състои от оригиналните документи или копия, приемани от съда като доказателство съгласно приложимото национално право, най-малко за срок пет години след осъществяването на сделките или приключването на деловите им взаимоотношения.

Член 31

1. Държавите-членки изискват от кредитните и финансовите институции, обхванати от настоящата директива, да прилагат, където е приложимо, в своите клонове и дъщерни предприятия, в които имат мажоритарно участие, намиращи се в трети страни, мерки най-малкото равностойни на мерките, предвидени в настоящата директива, по отношение на комплексна проверка на клиента и водене на отчетност.

Когато законодателството на третата страна не позволява прилагането на такива еквивалентни мерки, държавите-членки изискват от съответните кредитни и финансови институции да информират в този смисъл компетентните органи на съответната държава-членка по седалище.

2. Държавите-членки и Комисията се информират взаимно, в случай че законодателството на третата страна не позволява прилагането на мерките, изисквани съгласно параграф 1, първа алинея, и могат да бъдат предприети координирани действия за намиране на решение.

3. Когато законодателството на третата страна не позволява прилагането на мерките, изисквани съгласно параграф 1, първа алинея, държавите-членки изискват от кредитните или финансовите

▼B

институции да предприемат допълнителни мерки за ефективното справяне с риска от изпиране на пари и финансиране на тероризма.

Член 32

Държавите-членки изискват от техните кредитни или финансови институции да имат действащи системи, които им позволяват да реагират напълно и бързо на запитвания от страна на ЗФР или на други органи, в съответствие с тяхното национално законодателство, доколко те поддържат или са поддържали през предходните пет години делови взаимоотношения с конкретни физически или юридически лица, и за естеството на това взаимоотношение.

Член 33

1. Държавите-членки осигуряват способността си да правят преглед на ефективността на своите системи за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, като поддържат изчерпателни статистически данни по въпроси, свързани с ефективността на такива системи.

2. Такива статистически данни трябва да обхващат като минимум броя на получените от ЗФР доклади за съмнителни сделки, предприетите последващи мерки по тези доклади и да показват броя на разследваните такива случаи на годишна база, броя на съдебно преследваните лица, броя на лицата, осъдени за изпиране на пари или финансиране на тероризъм, и колко имущество е било замразено, задържано или конфискувано.

3. Държавите-членки осигуряват публикуването на консолидирания преглед на тези статистически отчети.

ГЛАВА V

МЕРКИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ

РАЗДЕЛ 1

Вътрешни процедури, обучение и обратна връзка

Член 34

1. Държавите-членки изискват всички институции и лица, обхванати от настоящата директива, да установят адекватни и подходящи политики и процедури за комплексни проверки на клиенти, докладване, водене на архиви, вътрешен контрол, оценка на риска, управление на риска, управление на спазването на законността и комуникации с цел предотвратяване и възпрепятстване на операции, свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризма.

2. Държавите-членки изискват всички кредитни и финансови институции, обхванати от настоящата директива, да информират за своите имащи отношение политики и процедури, където е приложимо, по отношение на клонове и дъщерни предприятия, в които имат мажоритарно участие, в трети страни.

Член 35

1. Държавите-членки изискват институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, да предприемат подходящи мерки, така

▼B

че съответните им служители да са запознати с действащите разпоредби, основани на настоящата директива.

Тези мерки включват участие на съответните им служители в специални програми за обучение, които да им помогнат да откриват операции, които могат да са свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризма и да ги инструктират как да процедират в такива случаи.

Когато физическо лице, което попада в някоя от категориите, изброени в член 2, параграф 1, точка 3, изпълнява своите професионални ангажименти като служител на юридическо лице, задълженията в настоящия раздел се прилагат по отношение на това юридическо лице, а не по отношение на физическото лице.

2. Държавите-членки осигуряват достъпа на институциите и лицата, обхванати от настоящата директива, до актуализирана информация относно практиките, прилагани от перачите на пари и лицата, финансиращи тероризма, и признаците, насочващи към откриването на съмнителни сделки.

3. Държавите-членки осигуряват винаги, когато това е възможно, предоставянето на своевременна обратна информация относно ефективността и последващите действия по докладите за съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма.

РАЗДЕЛ 2

Надзор

Член 36

1. Държавите-членки регламентират обменните бюра и доставчиците на услуги за компании на доверително управление и дружества да се лицензират или регистрират, а казината да се лицензират, за да извършват дейността си легално. ►M1 ——————— ◄

2. Държавите-членки изискват от компетентните органи да отказват лицензиране или регистрация на посочените в параграф 1 субекти, ако не са удовлетворени, че лицата, които на практика управляват или ще управляват дейността на такива субекти, или действителните бенефициери на такива субекти са подходящи и приемливи лица.

Член 37

1. Държавите-членки изискват от компетентните органи най-малкото ефективно да следят и да предприемат необходимите мерки за осигуряване спазване на изискванията на настоящата директива от всички институции и лица, обхванати от настоящата директива.

2. Държавите-членки осигуряват компетентните органи да имат адекватни правомощия, включително правомощията да получат принудително всякаква информация, която има отношение към мониторинга за спазването на законността и да извършват проверки, както и да имат адекватни ресурси да изпълняват своите функции.

3. В случаите на кредитни и финансови институции и казина компетентните органи имат разширени надзорни функции, и по-специално възможността да провеждат инспекции на място.

4. В случаите на физически и юридически лица, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви от а) до д), държавите-членки могат

▼B

да разрешат функциите по параграф 1 да се изпълняват на база на оценка на риска.

5. В случаите на лица, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, букви а) и б), държавите-членки могат да разрешат функциите по параграф 1 да се изпълняват от саморегулиращите се органи, при условие че те отговарят на условията, посочени в параграф 2.

РАЗДЕЛ 3

Сътрудничество

Член 38

Комисията предоставя такава помощ, каквато може да е необходима за улесняване координацията, включително и обмена на информация между звената за финансово разузнаване в рамките на Общността.

РАЗДЕЛ 4

Санкции

Член 39

1. Държавите-членки осигуряват физическите и юридическите лица, обхванати от настоящата директива, да бъдат държани отговорни за нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива. Санкциите трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Без да се засяга правото на държавите-членки да налагат наказателни санкции, държавите-членки осигуряват в съответствие със своето национално законодателство възможността за прилагане на подходящи административни мерки или налагане на административни санкции срещу кредитни и финансови институции за нарушения на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива. Държавите-членки осигуряват тези мерки да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

3. В случаите на юридически лица държавите-членки осигуряват същите най-малкото да бъдат държани отговорни за предвидените по параграф 1 нарушения, които са извършени за тяхно облагодетелстване от което и да е лице, действащо или индивидуално, или като част от орган на юридическото лице, който има водеща позиция в рамките на юридическото лице, въз основа на:

а) представителни правомощия по отношение на юридическото лице;

б) пълномощия за вземане на решения от името на юридическото лице, или

в) пълномощия да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.

4. В допълнение към случаите, предвидени в параграф 3, държавите-членки осигуряват юридическите лица да могат да бъда държани отговорни, когато липсата на надзор или контрол от лицето по параграф 3 е дала възможност за извършване на нарушение по параграф 1 за облагодетелстване на юридическо лице от лице под неговата власт.

▼B

ГЛАВА VI

МЕРКИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

Член 40

1. За да вземе предвид техническото развитие при борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма и да осигури еднообразното прилагане на настоящата директива, Комисията може съгласно процедурата, предвидена в член 41, параграф 2, да предприеме следните мерки за прилагане:

а) изясняване на техническите аспекти на дефинициите в член 3, точка 2, букви а) и г), точки 6, 7, 8, 9 и 10;

б) установяване на технически критерии за преценка дали ситуациите представляват малък риск за изпиране на пари или финансиране на тероризма, както е предвидено в член 11, параграфи 2 и 5;

в) установяване на технически критерии за преценка дали ситуациите представляват сериозен риск за изпиране на пари или финансиране на тероризма, както е предвидено в член 13;

г) установяване на технически критерии за преценка дали, в съответствие с член 2, параграф 2, е основателно да не се прилага настоящата директива по отношение на някои юридически или физически лица, извършващи финансова дейност само спорадично или в много ограничен мащаб.

2. При всички случаи Комисията приема първите мерки за прилагане, за да може параграф 1, букви б) и г) да влязат в сила до 15 юни 2006 г.

3. Съгласно процедурата, предвидена в член 41, параграф 2, Комисията адаптира сумите, предвидени в член 2, параграф 1, точка 3, буква д), член 7, буква б), член 10, параграф 1 и член 11, параграф 5, букви а) и г), като взема предвид законодателството на Общността, икономическото развитие и промените в международните стандарти.

4. Когато Комисията сметне, че дадена трета страна не отговаря на условията, предвидени в член 11, параграф 1 или 2, член 28, параграф 3, 4 или 5, или мерките, установени в съответствие с параграф 1, буква б) от настоящия член или член 16, параграф 1, буква б), или че законодателството на тази трета страна не позволява прилагането на мерките, изисквани съгласно член 31, параграф 1, първа алинея, тя взема решение, с което обявява това в съответствие с процедурата, предвидена в член 41, параграф 2.

Член 41

1. Комисията се подпомага от Комитет за предотвратяване изпирането на пари и финансиране на тероризма, наричан по-нататък „Комитетът“.

2. При позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от същото решение и при условие че мерките за прилагане, предприети в съответствие с тази процедура, не изменят основните разпоредби на настоящата директива.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

4. Без да се засягат вече приетите мерки за прилагане, прилагането на разпоредбите на настоящата директива относно прие-

▼B

мането на технически правила и решения в съответствие с процедурата, предвидена в параграф 2, се преустановява четири години след влизането в сила на настоящата директива. По предложение на Комисията Европейският парламент и Съветът могат да подновят съответните разпоредби в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора, и за тази цел ги преразглеждат преди изтичането на четиригодишния период.

ГЛАВА VII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 42

До 15 декември 2009 г. и най-малкото на тригодишни интервали след това Комисията изготвя доклад върху прилагането на настоящата директива и го представя пред Европейския парламент и пред Съвета. За първия такъв доклад Комисията включва специално проучване на третирането на адвокатите и другите свободнопрактикуващи юристи.

Член 43

До 15 декември 2010 г. Комисията представя доклад пред Европейския парламент и пред Съвета относно праговите проценти по член 3, параграф 6, като обръща специално внимание на възможната целесъобразност и последствия от намаляването на процентите по член 3, точка 6, буква а), i), буква б), i) и iii) от 25 на 20 %. Въз основа на доклада Комисията може да представи предложение за изменения на настоящата директива.

Член 44

Директива 91/308/ЕИО се отменя.

Позоваванията на отменената директива се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съобразно таблицата на съответствието, предоставена в приложението.

Член 45

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 15 декември 2007 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби, заедно с таблица на съответствието между разпоредбите на настоящата директива и приетите национални разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 46

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз.*

▼B

Член 47

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Настоящата директива	Директива 91/308/ЕИО
Член 1, параграф 1	*Член 2*
Член 1, параграф 2	Член 1, буква В
Член 1, параграф 2, буква а)	Член 1, буква В, първо тире
Член 1, параграф 2, буква б)	Член 1, буква В, второ тире
Член 1, параграф 2, буква в)	Член 1, буква В, трето тире
Член 1, параграф 2, буква г)	Член 1, буква В, четвърто тире
Член 1, параграф 3	Член 1, буква В, трети параграф
Член 1, параграф 4	
Член 1, параграф 5	Член 1, буква В, втори параграф
Член 2, параграф 1, точка 1	Член 2а, параграф 1
Член 2, параграф 1, точка 2	Член 2а, параграф 2
Член 2, параграф 1, точка 3, букви а), б) и от г) до е)	Член 2а, параграфи от 3 до 7
Член 2, параграф 1, точка 3, буква в)	
Член 2, параграф 2	
Член 3, параграф 1	Член 1, буква А
Член 3, параграф 2, буква а)	Член 1, буква Б, параграф 1
Член 3, параграф 2, буква б)	Член 1, буква Б, параграф 2
Член 3, параграф 2, буква в)	Член 1, буква Б, параграф 3
Член 3, параграф 2, буква г)	Член 1, буква Б, параграф 4
Член 3, параграф2, буква д)	
Член 3, параграф 2, буква е)	Член 1, буква Б, втори параграф
Член 3, параграф 3	Член 1, буква Г
Член 3, параграф 4	Член 1, буква Д, първи параграф
Член 3, параграф 5	Член 1, буква Д втори параграф
Член 3, параграф 5, буква а)	
Член 3, параграф 5, буква б)	Член 1, буква Д, първо тире
Член 3, параграф 5, буква в)	Член 1, буква Д, второ тире
Член 3, параграф 5, буква г)	Член 1, буква Д, трето тире
Член 3, параграф 5, буква д)	Член 1, буква Д, четвърто тире
Член 3, параграф 5, буква е)	Член 1, буква Д, пето тире и трети параграф
Член 3, параграф 6	
Член 3, параграф 7	
Член 3, параграф 8	
Член 3, параграф 9	
Член 3, параграф 10	
Член 4	Член 12
Член 5	Член 15
Член 6	

▼B

Настоящата директива	Директива 91/308/ЕИО
Член 7, буква а)	Член 3, параграф 1
Член 7, буква б)	Член 3, параграф 2
Член 7, буква в)	Член 3, параграф 8
Член 7, буква г)	Член 3, параграф 7
Член 8, параграф 1, буква а)	Член 3, параграф 1
Член 8, параграф 1, букви от б) до г)	
Член 8, параграф 2	
Член 9, параграф 1	Член 3, параграф 1
Член 9, параграфи от 2 до 6	
Член 10	Член 3, параграфи 5 и 6
Член 11, параграф 1	Член 3, параграф 9
Член 11, параграф 2	
Член 11, параграфи 3 и 4	
Член 11, параграф 5, буква а)	Член 3, параграф 3
Член 11, параграф 5, буква б)	Член 3, параграф 4
Член 11, параграф 5, буква в)	Член 3, параграф 4
Член 11, параграф 5, буква г)	
Член 12	
Член 13, параграфи 1 и 2	Член 3, параграфи 10 и 11
Член 13, параграфи от 3 до 5	
Член 13, параграф 6	Член 5
Член 14	
Член 15	
Член 16	
Член 17	
Член 18	
Член 19	
Член 20	Член 5
Член 21	
Член 22	Член 6, параграфи 1 и 2
Член 23	Член 6, параграф 3
Член 24	Член 7
Член 25	Член 10
Член 26	Член 9
Член 27	
Член 28, параграф 1	Член 8, параграф 1
Член 28, параграфи от 2 до 7	
Член 29	
Член 30, буква а)	Член 4, първо тире
Член 30, буква б)	Член 4, второ тире
Член 31	
Член 32	

▼B

Настоящата директива	Директива 91/308/ЕИО
Член 33	
Член 34, параграф 1	Член 11, параграф 1, буква а)
Член 34, параграф 2	
Член 35, параграф 1, първа алинея	Член 11, параграф 1, буква б), първо изречение
Член 35, параграф 1, втора алинея	Член 11, параграф 1, буква б) второ изречение
Член 35, параграф 1, трета алинея	Член 11, параграф 1, втора алинея
Член 35, параграф 2	
Член 35, параграф 3	
Член 36	
Член 37	
Член 38	
Член 39, параграф 1	Член 14
Член 39, параграфи от 2 до 4	
Член 40	
Член 41	
Член 42	Член 17
Член 43	
Член 44	
Член 45	Член 16
Член 46	Член 16